

Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten
Eerste kamer

Openbare zitting van 18 augustus 2016

Dossiernummer TB-0160-2016

In de zaak van

mr. X,
advocaat te ...,

hebbende als raadsman mr. Y,
advocaat te ...

spreekt de eerste kamer van de Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten de volgende beslissing uit:

1.

Bij aangetekend schrijven, gedateerd op 18 juli 2016, heeft mr. X hoger beroep aangetekend tegen

- de beslissing van de raad van de Orde van advocaten bij de balie te ... van 24 juni 2016. Deze beslissing *“verlengt het paleisverbod ten aanzien van mr. X en verbiedt deze laatste derhalve alle gerechtsgebouwen van het koninkrijk voor een periode van 3 maanden vanaf 22 juli 2016 te betreden”*,

- en *“voor zover als nodig”* tegen de beslissing van dezelfde raad van de Orde van 19 april 2016. Deze beslissing verlengt het paleisverbod dat de stafhouder op 22 januari 2016 had opgelegd

voor een periode van 3 maanden. Deze periode nam een aanvang op 22 april 2016.

2.

Bij aangetekend schrijven, gedateerd op 19 juli 2016, werd mr. X in kennis gesteld van de behandeling van de zaak door de tuchtraad van beroep op de zitting van 11 augustus 2016.

Op deze zitting werd de zaak behandeld.

Pro-stafhouder Z bracht verslag uit.

Procureur-generaal P verleende advies.

Mr. Y nam de verdediging waar. Hij legde een conclusie en een dossier bewijsstukken neer.

Aan mr. X werd het laatste woord verleend.

De debatten werden gesloten verklaard. De zaak werd in beraad genomen.

3.

Aan de beslissingen van 19 april 2016 en 24 juni 2016, genomen door de raad van de Orde, waarbij het paleisverbod dat op 22 januari 2016 door de stafhouder was opgelegd, telkens voor een periode van 3 maanden werd verlengd, liggen volgende feiten ten oorsprong.

O.m. lastens mr. X werd een strafrechtelijk onderzoek gevoerd. Het onderzoek werd intussen beëindigd. Bij beschikking van de raadkamer van 8 mei 2016 werd hij verwezen naar de correctionele rechtbank. Deze beslissing werd bevestigd bij arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling van het Hof van Beroep van 30 juni 2016. Op de zitting van de tuchtraad van beroep van 11 augustus 2016 heeft de Procureur-generaal bevestigd dat de zaak strafrechtelijk wordt ingeleid op de zitting van de correctionele rechtbank te ..., afdeling ...,

op 8 september 2016.

De feiten, die aan mr. X ten laste worden gelegd, worden als volgt omschreven:

“Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks meegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kruiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben, als dader of als mededader zoals voorzien door artikel 66 van het strafwetboek:

A. In het gerechtelijk arrondissement ... en ..., op een nog niet nader bepaalde datum tussen 24 en 27 november 2015:

Bij inbreuk op de artikelen 66, 193, 196 lid 1 en 2, en 214 van het Strafwetboek met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, in handels – of bankgeschriften of in private geschriften valsheid te hebben gepleegd door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, namelijk:

- 1. Het getuigschrift gedateerd op 24 november 2015 en ondertekend door I;*
- 2. Het niet-gedateerd getuigschrift ondertekend door M, voorzitter “A”, neergelegd zijnde ter zitting van de raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg te ..., de dato 27 november 2015 in de zaak gekend onder nummer ...;*

B. In het gerechtelijk arrondissement ..., minstens in de periode vanaf 27 november 2015 tot en met heden:

Bij inbreuk op de artikelen 66, 193, 196, 197 en 213 van het Strafwetboek, met hetzelfde bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden gebruik gemaakt te hebben van de valse akten of van de valse stukken, wetende dat ze vervalst waren, namelijk van de valse getuigschriften zoals geïllustreerd onder tenlastelegging sub A”.

4.

Het hoger beroep is ontvankelijk.

Het werd bij aangetekend schrijven ingesteld. Het is naar de vorm regelmatig.

Artikel 473 G.W. bepaalt geen termijn waarbinnen hoger beroep moet worden aangetekend tegen het verbod om een gerechtsgebouw te betreden.

5.

Het hoger beroep “voor zover als nodig” gericht tegen de beslissing van de raad van de Orde van 19 april 2016 heeft thans geen voorwerp meer.

Deze beslissing verlengde het paleisverbod dat op 22 januari 2016 door de stafhouder was opgelegd voor een termijn van 3 maanden. Deze termijn nam een aanvang op 22 april 2016 en verstreek op 21 juli 2016.

Het paleisverbod, in deze beslissing opgelegd, heeft dus thans geen uitwerking meer.

6.

De raad van de Orde motiveerde zijn beslissing van 24 juni 2016 als volgt:

“Uit de feitelijkeheden van het dossier blijkt onomstotelijk Mr. X door zijn handelen door de wet opgelegde verplichting van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid die aan het beroep van advocaat ten grondslag ligt, heeft geschonden.

Meer bepaald door een overtuigingstuk te manipuleren en een stuk aan te wenden voor een rechtbank, waarop hij zelf een nagebootste handtekening heeft aangebracht, heeft mr. X ontegensprekelijk het vertrouwen van de rechterlijke macht geschonden.

In dezelfde zin heeft mr. X door het manipuleren van dit overtuigingstuk en door de aanwending ervan in rechte niet alleen het vertrouwen van de rechterlijke macht geschonden, maar eveneens de uitoefening van het beroep bemoeilijkt daar waar hij eveneens het vertrouwen heeft geschonden van de Orde van Advocaten.

Gelet op de aard en het schijnbare gemak waarmee de feiten werden gepleegd dient gevreesd te worden dat het

zonder meer verder zetten van de beroepswerkzaamheid van mr. X binnen de rechtbanken nadeel kan toebrengen aan derden en/of aan de eer van de Orde van Advocaten.

Een verlenging van het paleisverbod dringt zich dan ook op.”

7.

Als eerste middel voert mr. X tegen de bestreden beslissing aan dat deze werd genomen in strijd met artikel 473 Ger. W. en bijgevolg onregelmatig is. Hij argumenteert dat de stafhouder de raad van de Orde niet uitdrukkelijk heeft verzocht om het paleisverbod te verlengen.

Dit standpunt kan niet worden bijgetreden.

Mr. X werd, respectievelijk op 24 februari 2016 en op 3 juni 2016, opgeroepen om te verschijnen voor de raad van de Orde onder de volgende bewoordingen: “ *Overeenkomstig art. 473 Ger. W. zal de raad, na u te hebben gehoord, beslissen over een eventuele verlenging van de bewarende maatregel van paleisverbod ...*”

Deze oproeping ging uit van de stafhouder en vermeldt in duidelijke, d.w.z. niet mis te begrijpen bewoordingen, de reden van de hoorzitting, nl. de mogelijke verlenging van het paleisverbod.

Aangezien de oproeping uitging van de stafhouder, uitsluitend de stafhouder om de verlenging van het paleisverbod kan verzoeken, en als reden voor de oproeping de mogelijke verlenging van het paleisverbod vermeldt, kan niet worden ingezien waarom art. 473 Ger. W. geschonden zou zijn.

Mr. X merkt terecht op dat de zinsnede “*op verzoek van de stafhouder*” slechts werd ingevoerd door de wet van 21 juni 2006 en het vroegere artikel 464 Ger. W. deze bepaling niet bevatte.

Deze bemerking staft echter geenszins zijn stelling als zouden de beslissingen van de raad van de Orde van 19 april 2016 en 24 juni 2016 onregelmatig zijn.

De vermelding “*op verzoek van de stafhouder*” werd duidelijk ingevoerd om te vermijden dat een andere instantie dan de stafhouder, die het alleenrecht heeft om een (eerste) paleisverbod op te leggen, en in het bijzonder de raad van de Orde, het initiatief zou kunnen nemen om het door de stafhouder opgelegde paleisverbod te verlengen.

In casu heeft de stafhouder aan de raad van de Orde de vraag voorgelegd om het paleisverbod te verlengen.

Enige onregelmatigheid kan dan ook niet worden weerhouden.

8.

Mr. X laat dan gelden dat de duur van het opgelegde paleisverbod de redelijke termijn overschrijdt.

Ook dit middel kan niet worden aangenomen.

Een paleisverbod kan worden opgelegd, volgens de duidelijke bewoordingen van art. 473 Ger. W., wanneer de feiten, die aan de advocaat ten laste worden gelegd, de vrees doen rijzen dat de latere beroepswerkzaamheden nadeel kunnen toebrengen aan derden of aan de eer van de Orde.

Het is over deze vrees, d.w.z. de actualiteit ervan, dat de raad van de Orde, *in casu* de tuchtraad van beroep moet oordelen.¹

Het is daarbij zonder belang dat een strafrechtelijk onderzoek of een tuchtonderzoek beëindigd zou zijn. Een bewarende maatregel, zoals aangeduid in art. 473 Ger. W., staat volkomen los van het bestaan en *a priori* van de stand van dergelijk onderzoek.

9.

Mr. X voert als derde middel aan dat, gelet op het tijdsverloop, thans niet meer te vrezen valt dat zijn latere beroepswerkzaamheid nadeel zou kunnen toebrengen aan derden of aan de eer van de Orde.

Het paleisverbod is geen tuchtsanctie. Dergelijk verbod houdt geen beoordeling in van de schuld of onschuld van de betrokken advocaat. Deze blijft van het vermoeden van onschuld

¹ Cfr. *infra*

genieten tot wanneer de bevoegde instantie, zo deze instantie gevat wordt, hierover heeft geoordeeld.

M.b.t. het vervuld zijn van de voorwaarden om aan mr. X een paleisverbod op te leggen verwijst de tuchtraad van beroep naar de overwegingen, gemaakt door de raad van de Orde, in zijn beslissing van 24 juni 2016. De tuchtraad van beroep neemt deze overwegingen tot de zijne.

Volledigheidshalve voegt de tuchtraad van beroep hieraan het volgende toe.

De feiten, die ten laste van mr. X worden gelegd, nl. valsheid te hebben gepleegd in een document, bestemd voor de rechtbank, en dit document ook voor de rechtbank te hebben gebruikt, zijn zeer ernstig. Mr. X heeft deze feiten erkend. Zij houden rechtstreeks verband met de uitoefening van zijn beroep van advocaat. Zij zijn van aard om twijfel te doen ontstaan over de persoonlijke integriteit van mr. X bij de rechtszoekenden in het algemeen, en bij zijn cliënteel in het bijzonder. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid, d.w.z. de eer van de advocatuur aangetast. Deze houding schaadt de reputatie van mr. X, en van de advocatuur, bij de magistratuur en de medewerkers van het gerecht. In het licht hiervan is het paleisverbod, opgelegd door de stafhouder, en verlengd door de raad van de Orde, ten zeerste verantwoord.

De tuchtraad van beroep oordeelt dat de vrees voor het nadeel dat aan derden of aan de eer van de Orde zou worden toegebracht, nog reëel aanwezig is.

Mr. X dient binnen zeer korte tijd voor de rechtbank te verschijnen. In afwachting hiervan moet worden vermeden dat mr. X voor de rechtbank, die zijn dossier moet beoordelen, dossiers van cliënten behartigt.

Daarom oordeelt de tuchtraad van beroep enerzijds dat het paleisverbod door de raad van de Orde in zijn beslissing van 24 juni 2016 terecht verlengd werd, maar anderzijds dat dit verbod territoriaal beperkt moet worden zoals aangeduid in het beschikkend gedeelte van deze beslissing.

Tijdens de zitting van de tuchtraad van beroep van 11 augustus 2016 heeft mr. X vermeld dat hij bezig is een samenwerking te organiseren met een groter advocatenkantoor in De uitbouw van deze samenwerking moet mr. X in staat stellen de belangen van zijn cliënteel verder te behartigen zonder dat hijzelf, in persoon, voor de rechtbank verschijnt waarvoor hijzelf terecht moet staan.

Om deze redenen,

de tuchtraad van beroep voor advocaten,

Verklaart het hoger beroep, gericht tegen de beslissing van de raad van de Orde van advocaten bij de balie te ... van 19 april 2016 ontvankelijk maar zonder voorwerp.

Verklaart het hoger beroep tegen de beslissing van deze raad van de Orde van 24 juni 2016 ontvankelijk en in de volgende mate gegrond.

Bevestigt het paleisverbod, zoals verlengd in de beslissing van 24 juni 2016, maar zegt dat het verbod om de gerechtsgebouwen te betreden beperkt wordt tot de gebouwen van de rechtbank te ..., afdeling ..., waarin begrepen de gebouwen van het vredegerecht van ..., ... en ...

Hebben deelgenomen aan de behandeling en de beraadslaging:

de heer Johan Boon, voorzitter
en de assessoren

- mr. Luc De Muynck,
- mr. Paul Engelen,
- mr. Edward Janssens,
- mr. Johan Thomas.

De assessoren hebben deze beslissing allen ondertekend voor de uitspraak.

L. De Muynck

P. Engelen

E. Janssens

J. Thomas

Waren aanwezig bij de uitspraak:

de heer Johan Boon, voorzitter
en mr. Ludo Kools, secretaris

J. Boon

L. Kools